

opusdei.org

Utorok 7. týždňa v Cezročnom období

Rozjímania na utorok 7. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú:
autentický Mesiáš; ambície
apoštolov; spríjemňovať si
spoločný život.

25.02.2025

V ĽUDOVÝCH PREDSTAVÁCH
Izraelitov v Ježišových časoch mal
byť očakávaným Mesiášom vodca,
ktorý má viesť ľud k oslobodeniu
spod cudzej nadvlády a potom
nastoliť nový politický poriadok. Je

preto ľahké predstaviť si zmätok apoštolov, keď Pán oznámil svoje umučenie: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho“ (Mk 9, 31). Mesiáš nebude víťazom, ľudsky povedané. Hoci Ježiš pridáva aj svetlé proroctvo o svojom zmŕtvychvstaní – „ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych“ (Mk 9, 31) –, učenici ešte nie sú pripravení prijať túto udalosť a osvojiť si jej hlboký význam. Evanjelista to komentuje slovami, že „oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli“ (Mk 9, 32).

Často sa môže stať, že máme o skutočnosti vopred vytvorenú predstavu. A túto predstavu, aj keď vieme, že je nedokonalá alebo unáhlená, nie je vždy ľahké zmeniť. V pozadí tohto postoja môže byť určitý strach, že pravda môže byť v rozpore s našimi túžbami alebo plánmi a postaviť do centra pozornosti aspekty nášho života, ktoré treba zmeniť. Spytovanie svedomia je vhodný čas

na to, aby sme si „v pokoji prečítali, čo sa v našom dni stalo, a naučili sa všímať si vo svojich hodnoteniach a rozhodnutiach, čomu prikladáme väčšiu dôležitosť, čo a prečo hľadáme a čo sme nakoniec našli.

Predovšetkým tým, že sa naučíme rozpoznať, čo uspokojuje moje srdce“^[1].

„Nech vidím tvojimi očami, môj Kristus, Ježišu mojej duše“^[2]: takto sa modlil svätý Josemaría, najmä v posledných rokoch svojho života. Môžeme prosiť nášho Pána o odvahu, aby sme sa vždy chceli obrátiť a aby v týchto chvíľach skúmania očistil naše srdce, aby sme našli autentického Mesiáša v našom bežnom živote.

PREDSTAVA o pozemskom Mesiášovi bola v apoštoloch natoľko zakorenená, že ignorovali Pánove

slová a začali diskutovať o veci, ktorá ich skutočne zaujímala: kde bude každý z nich umiestnený v budúcom kráľovstve a komu Ježiš dá najväčšiu moc. Do týchto rozhovorov sa zapájali, keď cestovali po galilejských cestách. Keď prišli do Kafarnauma, Pán sa ich opýtal na to, o čom sa rozprávali počas cesty. Mlčali, možno sa hanbili za to, že s chrbtom otočeným k nemu uvažovali s inou logikou, než akú používal Majster vo svojom učení.

Ježiš sa potom trpezlivo rozhodol podeliť sa s nimi a poučiť ich o ich spôsobe myslenia: „Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: *Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.* Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: *Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal“* (Mk 9, 35-37).

Pán stavia do stredu dieťa, aby sme pochopili, že na to, aby sme mohli vstúpiť do kráľovstva, je potrebné byť menej vypočítaví a mať ľahšie srdce, stať sa malými a jednoduchými; že svoje ambície a starosti musíme nechať v Božích rukách. Pravá autorita nespočíva v ovládaní druhých, ale v službe všetkým. Kristus nás neučí rezignovať na akúsi priemernosť alebo poprieť vlastné talenty; pripomína nám potrebu nasmerovať svoje myšlienky, túžby a úsilie na to najdôležitejšie: na lásku k nemu a k druhým, ktorá sa prejavuje v službe. So svätým Josemaríom môžeme opakovať: „Ježišu, daj, aby som bol posledný vo všetkom...ale prvý v Láske“^[3].

KRISTUS sa predstavuje ako služobník všetkých: „Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale

aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10, 45). Aj my môžeme svojím životom nadviazať na Kristovu službu druhým: v práci, v rodinnom živote a v priateľstvách.

Láska, ktorá je hnacou silou autentickej služby, sa môže konkretizovať v našom každodennom úsilí spríjemniť život ľuďom okolo nás. „Ak chceme, aby sa ľudia cítili pochopení a boli šťastní,“ píše prelát Opus Dei, „mali by sme v sebe pestovať vlúdnosť, radosť, trpezlivosť, optimizmus, jemnosť a všetky ostatné čnosti, ktoré spríjemňujú vzájomné spolužitie“^[4]. Sám Ježiš Kristus tak prejavoval svoju túžbu slúžiť všetkým ľuďom: počúval tých, ktorí za ním prichádzali, trpezlivo vysvetľoval ľuďom svoje učenie, umýval apoštolom nohy, súcitil s potrebami tých, ktorí ho nasledovali....

„Často som hovoril,“ povedal svätý Josemaría, „že chcem byť *ut iumentum*, ako malý oslík pred Bohom. A taký by mal byť tvoj a môj postoj, aj keby nás to malo niečo stáť. Prosme o pokoru Preblahoslavenú Pannu, ktorá sa nazývala *ancilla Domini*. S akou oddanosťou každý deň hovoríte *serviam!* Je to len slovo, alebo je to výkrik, ktorý vychádza z hĺbky vašej duše?“^[5]. V práci a v iných našich činnostiach môžeme uplatňovať tie čnosti, ktoré nás vedú k tomu, aby sme rozjasnili deň druhým a urobili ich účastnými na Božej láske, ktorá nás poháňa.

.....

[1] František, *Audiencia*, 5-X-2022.

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 19-III-1975.

[3] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 430.

[4] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 1-XI-2019.

[5] *Ibid.*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/utorok-7-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/utorok-7-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (13.04.2026)